

[Knud Lind]

Forslagets gennemførelse ville betyde ret store udgifter på justitsministeriets konto til nyt radiomateriel til politiet. Man kan i dag få avanceret radiomateriel, der gør, at meldingen fra køretøjet, patruljevognen, til hovedstationen bliver kørt igennem en maskine og hakket i stykker, så den ved en eventuel afflytning kun fremstår som en slags Anders And-snak. I en speciel modtager bliver radiobølgen så sat sammen igen. Vi mener ikke, at pressen for nærværende ikke har den fornødne mulighed for at kontrollere politiets meldinger, men det bør fortsat være strafbart at gøre brug af disse. Vi ved også, at hver eneste samtale, f. eks. i København, bliver optaget på hovedstationen i København og kan bruges ved senere retssager. Der er altså god mulighed for at kontrollere politiet.

Vi siger også nej til L 35, idet vi for ganske nylig har foretaget ændringer i sammensætningen af lokalnævnene og bør afvente resultaterne af disse ændringer, hvor man har sat en beneficeret advokat ind i lokalnævnet. Vi mener, at man først bør se, hvordan det går med denne nye ordning.

Vi siger også nej til B 12, idet vi betragter rigspolitichefens kundgørelse som et helt internt arbejdsmateriale, som ikke er omfattet af loven om offentlighed i forvaltningen, men også sikkerhedsmæssige grunde – Danmarks forhold til eventuelt fjendtlige stater – må begrunde et afslag. Det vil være uheldigt, hvis kundgørelsen i hele sit omfang blev tilgængelig. Vi ønsker et stærkt og handlekraftigt politi. Derfor siger vi nej til disse bevidste politiindskrænkninger.

Det er i øvrigt svært at tage en forslagsstiller alvorligt, som samtykker i en partifælles opfordring til vold og hærværk. Sjældent har folketinget set magen til hykleri som det, disse lovforslag er udtryk for.

Ebba Strange (SF):

Politiets opgave er altid at forsvare den eksisterende samfundsorden. Den orden, der eksisterer i Danmark og i de andre vesteuropæiske samfund, er noget truet for tiden. Det er den først og fremmest på grund af den økonomiske krise, som snart har været i mange år, og som rammer socialt skævt. Den rammer store dele af befolkningen, ikke kun i Danmark, men også i andre vesteuropæiske lande. Det er en krise, som politiet naturlig-

vis ikke kan løse, og det er heller ikke dets opgave at løse den. Det er en krise, der skal løses helt andre steder end i politiets regie. Alligevel bliver politiet sat til at løse en lang række opgaver, som i virkeligheden har deres udspring i den kritiske situation. Lad os bare tage det, der er sket i de sidste par uger med de unges søgen efter et sted at være i København. Det betragter jeg som udtryk for en desperat ungdoms søgen efter en mening med sin tilværelse og et sted at være.

Jeg siger disse ting, fordi jeg tidligere, bl. a. da vi behandlede den første del af VS' buket, sagde noget om, at vi skulle have en øget demokratisk kontrol med politiet. Det mener jeg stadig væk vi skal, men jeg vil godt have sagt disse ting, fordi bl. a. det, jeg siger, nogle gange af politiet opfattes som personlige angreb på de enkelte polititjenestemænd, og det er selvfølgelig ikke meningen. Meningen med det, jeg sagde sidst, og også noget af det, jeg vil sige i dag, er at prøve at sætte politiets funktion ind i en større samfundsmæssig sammenhæng og stille os selv det spørgsmål: hvad er det egentlig, vi skal bruge politiet til? Og har politiet rimelige arbejdsvilkår? Det synes jeg altså ikke det har, når det skal bruges til at løse sociale opgaver i en storby. Jeg synes, det var helt andre, der skulle løse de sociale opgaver.

Men det betyder jo ikke, at vi ikke skal kontrollere; tværtimod bliver kontrollen ekstra nødvendig, når vi i forsøg på at løse krisen får en adfærd fra politiets side, som er uacceptabel.

Jeg har også spekuleret over – og det vil jeg godt benytte lejligheden til at sige, inden jeg går over til de enkelte forslag – om det måske er noget med uddannelsen af politiet, vi skal interessere os lidt for. Vi ved jo alle sammen, at der er sket en temmelig stor udskiftning i politistyrken i de senere år. Der er afgået en lang række ældre polititjenestemænd, og der er kommet mange unge i stedet. Jeg ved ikke så meget om politiets uddannelse, men jeg vil godt stille justitsministeren det spørgsmål, om han selv mener, at den er tilstrækkelig god, når det drejer sig om fra politiets side at forstå samfundsforshold og menneskelige reaktioner, forstå, hvorfor mennesker reagerer, som de gør i de forskellige situationer.

Jeg har tænkt meget på den ældre herre på Frederiksberg. Nu skal vi ikke blive ved med